

“Veniu i habiteu en nosaltres”

Dm, 25/05/2021 per Maria Rosa Ocaña

[Nadiezhdá](#)

Una part de la família cristiana acaba de celebrar i actualitzar la Pentecosta (Pasqua florida), les esglésies ortodoxes ho commemoraran aquest any el 20 de juny.

Sobre aquest tema, tinc molt present les aportacions realitzades per “un monjo de l’església d’orient”, entorn de la joventut ortodoxa del Patriarcat d’Antioquia, a Beirut i que es va publicar en un llibre, sobre la “Catequesi Ortodoxa”, traduït al francès l’any 1988. Un llibre ple d’espiritualitat que en aquell temps responia a la manca de formació, per les circumstàncies històriques desfavorables i per ajudar al conjunt del poble cristià -clergues i laics- a comprendre el sentit espiritual i profund de les festes del calendari litúrgic.

En els apunts obtinguts, d’aquesta catequesi i, en parlar d’aquesta celebració, “el monjo de l’església d’orient” proposa les següents reflexions a tenir en compte: “La Pentecosta és a la vegada una culminació i un inici. En la vinguda de l’Esperit Sant, un camí nou s’obrí als deixebles, que ja estaven preparats. Nosaltres no podem entrar de manera improvisada al sentit de la Pentecosta, sense haver passat anteriorment per un procés de recolliment sobre el sentit de la Passió i la Resurrecció de Crist.

“Es trobaven tots junts i pregaven”, condició necessària per a la recepció de l’Esperit Sant. En certs moments, es fa necessari retirar-nos del món, per trobar-nos en la estança alta de la nostra ànima.

L’Esperit Sant apareix en forma de llengües de foc i posa remei a la dispersió i confusió de llengües, significat en la construcció de la Torre de Babel. La presència i l’acció de l’Esperit Sant restableix la unitat del llenguatge humà. El seu llenguatge, si més no, en el seu sentit intern, serà sempre accessible a tota criatura humana, a totes les races, a totes les nacions. Transmet un missatge

universal, que cadascú reconeix com d'un mateix, capaç de trobar la "llengua" que té una ressonància personal i obre el cor. El diàleg així esdevé possible.

Quan fem el senyal de la Santa Creu, interiorment diem: "En el Nom del Pare, del Fill i de l'Esperit Sant". Andrei Roublev, monjo i un dels millors iconògrafs de Rússia, i un referent per tots, va prefigurar la Santa Trinitat, inspirat en el passatge bíblic de l'Antic Testament, en el passatge que parla de l'hospitalitat d'Abraham i de Sara. Mitjançant la pregària i la contemplació d'aquesta icona, s'obre als ulls de l'esperit, a una dimensió espiritual que "parla" del Pla Diví. Revelació i compliment que culmina en el dia de la Pentecosta. La recepció de l'Esperit Sant revela la Llum de la Divinitat que s'ofereix en un diàleg obert a la koinonia (comunió).

Sí, avui, i en totes les generacions es produeix el miracle, encara vigent i que recorda les paraules de Sant Pau, quan diu: "No sabeu que sou Temple de l'Esperit Sant?". Tots nosaltres, que ens veiem com formiguetes, amb totes les nostres febleses i limitacions, a la mirada divina podem esdevenir un temple que pot acollir el do més gran que se'ns pugui donar: l'Esperit Sant. La Pentecosta perdurable i continuada. Cal però purificar la nostra estança i tenir un cor net, per poder rebre l'Hoste més preuat, que il·lumina i vivifica les paraules i ensenyaments del mateix Crist. Ascesi i praxis, treball interior i alteritat vers el proïsme. Dos aspectes fonamentals perquè es produeixi la sinergia divino-humana.

En les esglésies ortodoxes, a l'inici de tota pregària sempre precedeix la de l'Esperit Sant: "**Veniu i habiteu en nosaltres**".